

Sygn. akt IV Kz 264/20

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący : SSO Paweł Pratkowiecki

Protokolant : stażysta Wiktoria Olecka

przy udziale Prokuratora Magdaleny Oborskiej

po rozpoznaniu w sprawie **A. S. (S.)**

podejrzanego o przestępstwa z art. 244 k.k.

zażalenia podejrzanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 17 lipca 2020 r.

w przedmiocie tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k.

postanawia

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że uchylić środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania zastosowany wobec podejrzanego A. S. (S.), syna C., ur. (...) w L..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 17 lipca 2020 r. Sąd Rejonowy w Legnicy działając na wniosek prokuratora zastosował wobec podejrzanego tymczasowe aresztowanie do 13 września 2020 r.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył podejrzany i wniósł o uchylenie aresztu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie co do zasady zasługiwało na uwzględnienie.

W sprawie brak jest podstaw do stosowania wobec podejrzanego tymczasowego aresztowania. Środek zapobiegawczy można bowiem zastosować jedynie w celu zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania, a wyjątkowo także w celu zapobieżenia popełnieniu przez podejrzanego nowego, ciężkiego przestępstwa (art. 249 § 1 k.p.k.). Szczególne przesłanki stosowania tymczasowego aresztowania wskazano w art. 258 k.p.k. Są nimi obawa ucieczki lub ukrywania się podejrzanego, obawa matactwa, a w odniesieniu do popełnienia nowego przestępstwa obawa, że będzie to przestępstwo przeciwko życiu, zdrowiu lub bezpieczeństwu powszechnemu.

W realiach niniejszej sprawy żadna z tych przesłanek nie zachodzi. Zarówno sąd pierwszej instancji, jak i prokurator we wniosku, nie wskazali na istnienie zagrożeń dla prawidłowego przebiegu postępowania w postaci realnej obawy ucieczki, ukrywania się lub mataczenia przez podejrzanego. Nie wskazano tam również, że podejrzany może w przyszłości popełnić przestępstwo, o którym mowa w art. 258 § 3 k.p.k. Jedynym argumentem jaki podniósł Sąd

Rejonowy w zaskarżonym postanowieniu oraz prokurator we wniosku o areszt, było istnienie obawy, że podejrzany po raz kolejny popełni występki z art. 244 k.k. W takiej sytuacji nie ma jednak podstaw do powoływania się na art. 258 § 3 k.p.k.

Chybione są również argumenty, że ewentualne popełnienie przez podejrzanego kolejnego występkę z art. 244 k.k. będzie stanowiło przeszkodę do zakończenia dochodzenia. Wszak nie ma konieczności objęcia wszystkich przestępstw popełnionych przez podejrzanego jednym postępowaniem. Jeśli w przyszłości podejrzany rzeczywiście popełni kolejne przestępstwo, to wówczas można będzie wsząć i przeprowadzić odrębne postępowanie.

W konsekwencji błędem było powołanie się na art. 258a k.p.k., jako podstawę do zastosowania wobec podejrzanego tymczasowego aresztowania. Przepis ten znajduje bowiem zastosowanie jedynie wówczas, gdy spełnione są przesłanki szczególne do zastosowania aresztu (art. 258 k.p.k.), co jak wykazano wyżej, w niniejszej sprawie nie ma miejsca. Innymi słowy, przepis art. 258a k.p.k. nie tworzy samodzielnej podstawy do zastosowania tymczasowego aresztowania, rozumianej jako nieskuteczność środka dotychczasowego, lecz jest ściśle powiązany z istnieniem przesłanek szczególnych, o których mowa w art. 258 k.p.k. Brak tych przesłanek uniemożliwia stosowanie łagodniejszego środka zapobiegawczego, a tym samym, co oczywiste, wyklucza zastosowanie środka surowszego.

Z wszystkich tych przyczyn orzeczono, jak na wstępie.